

1. Мій сину, на мудрість мою уважай, нахили своє ухо до мого розуму,
2. щоб розважність ти міг стерегти, а пізнання хай уста твої стережуть!
3. Бо крапають солодош губи блудниці, а уста її від оливи масніші,
4. та гіркий їй кінець, мов полин, гострий, як меч обосічний,
5. її ноги до смерти спускаються, шеолу тримаються кроки її!
6. Вона путь життя не урівнює, її стежки непевні, і цього не знає вона.
7. Тож тепер, мої діти, мене ви послухайте, не відходьте від слів моїх уст:
8. віддали ти від неї дорогу свою, і не зближайсь до дверей її дому,
9. щоб слави своєї ти іншим не дав, а роки свої для жорстокого,
10. щоб чужі не наситились сили твоєї й маєтку твого в чужім домі!...
11. І будеш стогнати при своєму кінці, як знеможеться тіло твоє й твої сили,

12. і скажеш: Як ненавидів я те напучування, а картання те серце моє відкидало!

13. І не слухав я голосу своїх учителів, і уха свого не схиляв до наставників...

14. Трохи не був я при кожному злому, в середині збору й громади!...

15. Пий воду з криниці своєї, і текуче з свого колодязя:

16. чи ж мають на вулицю вилиті бути джерела твої, а на площі потоки твоєї води?

17. Нехай вони будуть для тебе, для тебе самого, а не для чужих із тобою!

18. Хай твоє джерело буде благословенне, і радій через жінку твоїх юних літ,

19. вона ланя любовна та серна прекрасна, її перса напоять тебе кожночасно, впивайся ж назавжди коханням її!

20. І нащо, мій сину, ти маєш впиватись блудницею, і нащо ти будеш пригортати груди чужинки?

21. Бож перед очима Господніми всі дороги людини, і стежки її всі Він рівняє:

22. власні провини безбожного схоплять його, і повороззям свого гріха буде зв'язаний він,

23. помирятиме він без напучування, і буде блукати в великій глупоті своїй!...